

Imaórák

34.

Jézus szeret engem!

2023. május

Amit Jézus tanít, legszebb a világon,
ha szavát hallhatom, szívemet kitárom.
Ahogyan Jézus élt, az a legszebb élet,
követem példáját, ameddig csak élek.
S midőn Jézus meghalt a kereszten értem,
mennysország kapuját nyitotta meg nékem!

Siklós József: Mit tudunk Jézusról?

Ajánlás:

A szeretet az a légkör, amire a gyermekek egészséges testi-lelki fejlődéséhez feltétlenül szükség van. Jézus szeretetét is elsősorban a családjaikban megtapasztalt szereteten keresztül értik meg. Ezt megélve és tudatosítva tudnak majd ők is ilyen mentalitást kialakítani magukban, és az őket körülvevő miliőben.

Az elsőáldozásra készülő gyermekeink és szüleik közreműködésével erről a szeretetről gondolkodjunk áprilisi imaóránkon.

Plébániai füzetek

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Kisgyermekes keresztelesekor szüleik (keresztzüleik) ígéretet tesznek, hogy gyermeküket a keresztény hit szellemében nevelik. Ezen fogadalom betartásának jelentős állomása, hogy kellő előkészület után, a gyermeket az elsőáldozáshoz vezetik. Ebben az iskola, a hitoktatás különböző formái, valamint „külső” személyek segítenek, de a hit megélése, elfogadható életelvként történő megmutatása a családban történik, kell, hogy történjen.

Fontos a tudás, a megszerzett ismeretek folyamatos bővülése, amiben a megtapasztalt hitbeli, közösségi élmények sokat segíthetnek. Ezért is nagyon fontos, hogy a gyerekeknek ezen élmények megszerzéséhez a felnőtt világ minél több lehetőséget biztosítson. A szülők, nevelők példája az igazi iskola, minta e téren. Mindezt – természetesen – csak szerető légkörben lehetséges hatékonyan megvalósítani.

A megtapasztalt, megélt szeretet gyermekeink egész életére iránytű lehet. Az elsőáldozóknak összeállított imaóránk anyaga, valamint a velük együtt végzett ima ehhez kíván hozzájárulni...

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben.

2023. május

Az elsőáldozásra készülő gyermekeink „hazai pályán”, a Mindszenty iskola aulájában gyülekeztek szüleikkel, és az imaóráink törzsközönségével az áprilisi együtt gondolkodásra, imára. László atya az iskola kápolnájából áthozta az Oltáriszentségben velünk tartó Jézust, majd a köszöntő énekünk után pár szóval bevezette az estet.

***Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy.
Jézus kenyér színében, az Oltáriszentségben.***

Legtöbb helyen áprilisban és májusban van az elsőáldozás. Azoknak a gyerekeknek az áldozása, akik először veszik magukhoz az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust. A mi imaóráinkon is itt vannak azok a gyerekek, akik majd májusban járulnak először szentáldozáshoz. A mai imaóráinkban értük és velük együtt szeretnénk köszönteni az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust!

Kedves Testvérek, kedves Gyerekek!

Egy történettel kezdem. Egy olyanal, ami bármelyikötökkel megeshetett, talán meg is történt.

Számla az édesanyának

Egy este, amikor anya a vacsorát főzte, 11 éves fia megjelent a konyhaajtóban, kezében egy cédulával. Furcsa, hivatalos arckifejezéssel nyújtotta át édesanyjának, aki megtörölte kezét kötényében, és elkezdte olvasni azt:

- a virágágyás kigyomlálásáért:	500 Ft
- a szobám rendberakásáért:	1000 Ft
- mert elmentem tejért:	100 Ft
- mert 3 délutánon át vigyáztam a húgomra:	1500 Ft
- mert kétszer ötöst kaptam az iskolában:	1000 Ft
- mert minden nap kiviszem a szemetet:	700 Ft

Összesen: 4800 Ft

Anyja kedvesen ráemelte fiára tekintetét. Rengeteg emlék jelent meg előtte... Fogott egy tollat, és egy másik cédulára ezeket írta:

- mert 9 hónapig hordtalak a szívem alatt:	0 Ft
- az összes átvirrasztott éjszakáért:	0 Ft
- a sok-sok vigasztalásért:	0 Ft
- a könnycseppjeid felszárításáért:	0 Ft
- mindenért, amit nap mint nap tanítottam neked:	0 Ft
- minden reggeliért, ebédért, vacsoráért és szendvicsért, amit készítettem neked:	0 Ft
- az életért, mit minden nap neked adok:	0 Ft

Összesen: 0 Ft

Amikor befejezte, anyja mosolyogva nyújtotta át a cetlit fiának. A gyerek elolvasta, és két könnycsepp gördült ki a szeméből... Szívére szorította a papírost, és saját számlájára ezt írta: **FIZETVE**.

Ezután édesanyja nyakába ugrott és csókokkal halmozta el.

Miről is szól ez a történet? A szeretetről! Az édesanya, a szülők nagy-nagy szeretetéről, amit a gyerekek nem is mindig vesznek észre. Alig vesszük észre, mennyi szeretet vesz körül bennünket. Szüleink, nagyszüleink mennyi jószággal, féltéssel, gondoskodással vannak mellettünk, értünk, hogy nekünk jó legyen, egyre jobb legyen. Bizony néha hálátlanok, követelőzőek vagyunk.

Szüleink is csak emberek, igaz, kicsit idősebbek, bölcsebbek, mint a gyerekek. Sok-sok tapasztalatuk van az életről, a gyerekekről, mindenről. De nemcsak a szülőkről van itt szó, hanem minden felnőttről, akik szeretettel gondoskodnak rólatok: a szűkebb család, rokonaitok, tanítóitok, plébános atyáitok. Ők is csak emberek, és talán nem is mindig sikerül jól megmutatniuk őszinte szeretetüket irányotokba.

De van valaki, aki még náluk is jobban szeret, – még ezt a nullás számlát sem dugja az orrunk alá. Mi több, az életét is odaadta értünk, hogy megmutassa, mennyire szeret minket. Bizonyára mindegyikötök mondja már, kicsoda Ő? Igen, Jézus. Ma este az Ő szeretetéről gondolkodunk egy kicsit közösen, hogy jobban megértsük, mi is a szeretet. Miért is fontos ez, és ennek a megvalósítása életünkben?

Mikor gimnazista voltam, volt nekem egy kedves tanár bácsim, egy atya, még ma is láthatjuk időnként a tv-ben. Úgy hívják: Jelenits István. A következő elmélkedést ő írta, talán a születeknek, de rólatok szól.

Embernek lenni: nem kész adottság, inkább feladat, vagy hivatás. A gyermek nemcsak táplálékra, fizikai védelemre szorul, hanem otthonra is, ahol a szeretet égboltja alatt legközelebbi hozzátartozóinak buzdítása, példája elindítja az emberség útján, ahol nevén szólítják és számítanak rá: „nekem nősz nagyra, szentem!” De a felnőtt ember is akkor fejlődik egészségesen, ha van egy szűkebb környezete, amelyért különösen felelős, s amelyben a bizalom légköre veszi körül.

A gyermeket anyaméhként veszi körül a család, de a felnövekvő ember, sőt a felnőtt is akkor tud emberségében megmaradni, annak útján mind előbbre jutni, ha nemcsak a világban él – ellenséges, jobb esetben közömbös tekintetek között –, hanem van hova hazatérnie. Ez az otthon nem valami Paradicsomkert, ahol „örökké csillagos égbolt van”, de olyan mély és őszinte emberi kapcsolatok viszonyrendszere, amelyekben a gond is tisztító erejű. Tamási Áron kedves és sokat hányatott regényhőse, Ábel a régi katekizmus első kérdésére, hogy tudniillik „mi végre vagyunk a világon?”, azt feleli, „hogyan valahol otthon legyünk benne.” A Biblia szerint „a mi hazánk a mennyben van”, s igazi otthon ott találunk, ahol Jézus Krisztus helyet készít nekünk az Atya asztalánál. De földi vándoréletünk sem magányos hányattatás. Családi kötelékbe kapcsol, s otthon épít nekünk, bár ideiglenest, amely veszélyeztetettségében is az örök otthon ígérését hordozza.

Ebből számotokra talán a legfontosabb gondolat, hogy az otthonunk és a szeretet nagyon is összekapcsolódik. Van olyan, aki nem szeret otthon lenni? Melyikkötők nem szereti, ha a szeretet légköre veszi körül? Ugye, nincs olyan gyerek, nincs olyan felnőtt? De máris felmerül a kérdés számotokra: ha anya, vagy apa szigorú, határozottan kér, parancsol valamit, ami nincs a kedvetekre, akkor már nem is szeret? Dehogynem! Pont ilyenkor szeret a legjobban! Mert tudja, hogy ez a szigor hosszabb távon a javatokra válik. Így nem lesztek lusták, puhányok, esetleg becstelének.

Szüleitek sokat imádkoznak értetek, hogy a legfőbb szeretet – maga Jézus – nekik is segítsen jól szeretni. Hallgassátok csak, hogyan imádkoznak értetek.

Istenünk! Te munkatársaiddá választottál bennünket az új élet fakasztásában. Kérünk, légy segítségünk az elfogadott élet szolgálatában, nevelésében. Állj mellénk atyai erőddel, jóságoddal, és segíts úgy nevelni gyermekeinket, mintha Jézust bíztad volna szeretetünk gondjaira.

Te nem maradsz adósa senkinek, Istenünk. Megfizetsz minden jóért, így a nevelésért is, gyermekeink által is, irántunk és az emberek iránt tanúsított

magatartásukkal, egész életükkel. Add meg teremtő Atyánk, hogy ez mindig öröm és boldogság forrása legyen számunkra.

Add, hogy segítségünkkel atyai szereteted fényében járják életük útját, és a Tábor hegyén elhangzott szózatod rájuk is vonatkozzék: „Ez az én szeretett fiam, akiben nekem kedvem telik.” Akkor biztos nekünk is mindig kedvünk telik gyermekeinkben.

Istenünk! Védd meg őket minden bajtól, szenvedéstől. Add, hogy úrrá tudjanak lenni a világ kísértései fölött. Tedd őket boldoggá! Minket pedig segíts, hogy mindig hűséges gondnokai legyünk testüknek, lelküknek. Akaratod szerint keressük mindig az ő javukat, szolgálatunk jutalma pedig a belőlük is forraszó boldog élet után, velük együtt, az örök élet legyen a boldogságos Szűzanya és Szent József segítségével, és a te Szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Erre a szeretetre nem szabad hálátlansággal felelnünk. De nemcsak szüleink felé, hanem a Jóisten felé se! Énekünkkel tegyünk ígéretet, hogy mi jók szeretnénk lenni!

***Minden gyermek a jó Isten kis virága, szeretettel gondozza, és vigyáz rája.
Ó, hát akkor tiszta jónak kell ám lennem, hogy az Isten mindig kedvét lelje
bennem.***

***//: Tiszta leszek, jó is leszek, egész világ meglátja,
Így leszek én, amíg élek a jó Isten virága:// Kis virága.***

Eddig nagy vonalakban tisztáztuk, mit is jelent a szeretet. Elsőáldozásra készülve, tisztázzuk most azt is, hogyan is állunk Jézussal, mit gondolunk Róla, mit tudunk Róla.

Siklós József: Mit tudunk Jézusról?

Amit Jézus tanít,
legszebb a világon,
ha szavát hallhatom,
szívemet kitéárom.
Ahogy Jézus élt,
az a legszebb élet,
követem példáját,
ameddig csak élek.
S midőn Jézus meghalt
a kereszten értem,
mennyeország kapuját
nyitotta meg nékem!

Folytassuk vallomásunkat, ígéretünket Jézusnak, hiszen ezt már első gyónásunkban is megtettük.

Az Úr Jézus szíve piros palota,
Minden hívő lélek bemehet oda.
Engem is meghívott, én is itt vagyok,
Egész életembe nála maradok.

Pajkos gyermek vagyok, mint minden fiú,
De ne legyen értem Jézus szomorú.
Mikor én játszom, nagyot kacagok,
Akkor is szívemben Őrá gondolok.

Hogyha vétkeznék is, szépen kérem Őt,
Ne legyen szándékos szent színe előtt.
Ahogy most ígérem, mindig úgy teszek,
Ez a férfias szó, ez a becsület.

E szép ígéret, szándék után közösen is kérjük Jézust. Mondjuk együtt:

Jóságos Istenem, hálás szível köszönöm Neked mindazt, amivel mindennap elhalmozol Jóságodból. Köszönök mindent azok helyett és nevében is, akik ezt nem teszik meg. Édes Jézusom, határtalan Jóság! Milyen sokat tettél azért, hogy az emberek viszontszeressenek. Miként lehetséges mégis, hogy sokan nem szeretnek Téged? Szent kegyelmeddel eltökélem, hogy amennyire csak képes vagyok, szeretlek Téged mindenek fölött! Ámen.

Tudom, hogy a gyerekek nagyon szeretnek versenyezni, vetélkedni: ki az ügyesebb, erősebb, okosabb. Ez a felnőttek világára is jellemző. De, képzeljétek csak el, még az apostolok, Jézus tanítványai is versenyeztek egymás között. Hallgassuk csak, mi történt.

Siklós József: A legnagyobb

Úton ismét... A mester elől halad.
Mögötte a tizenkettő elmarad.

Vitatkoznak: Bizonyíték ki se fogy...
Dönteni kell: ki köztük a legnagyobb!

- Én gyógyítottam a legtöbb beteget!
- Az én imám nyitja tágra az eget!
- Prédikálok, s megtérnek a bűnösök!
- Hatalommal űzöm ki az ördögöt!

Sok nyomós érv itt keményen összecsap,
S a Mester egy kis gyermeket ölbe kap,

Felemeli a magasba, s mosolyog:
– Láthatjátok már, ki itt a legnagyobb!

Talán ebből is megértitek, mennyire szereti Jézus a gyerekeket, titeket. Azt is mondta, aki a legnagyobb akar lenni, az legyen mindenki szolgája. Vagyis, abban vetélkedjünk, ki tud a társainak, a másik embernek a legtöbb jót tenni! Ti így legyetek a legnagyobbak! A szeretetben, mert ez az igazi ajándék, amit Jézusnak adhatunk. Persze, ezzel az emberek megbecsülését is elérjük. A törtetés, a mások félrelökése, eltiprása nagyon visszataszító. Ezt már bizonyára ti is megtapasztaltátok.

Szelídségünk, szolgálatkészségünk, másokra való odafigyelésünk lesz igazi ajándék Jézusnak. Elsőáldozások napján a szent ostyában szívetekbe, lelketekbe fogadjátok Őt. Gondoljunk most erre a napra.

Szentáldozás előtt

Úgy szeretném édes Jézus,
Ha vendégem lennél,
Kis szívemnek hajlékában
Mindig megpihennél.

A hófehér szentostyában
vágyakozva nézlek,
Milyen boldog, kihez betérsz,
Az a tiszta lélek.

Jöjj el, drága jó Jézusom,
Látogass meg engem,
Tiszta helyed lesz az én kis
Szerető szívemben.

Énekeljünk is erről a napról.

*Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el,
Legyen veled az Isten, kérjük, kísérjen el.
Kérjük, oltalmazzon meg, és adjon néked erőt,
Utadon vezessen, formáljon, szeressen,
Legyen a te őriződ!*

*Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el,
Tegyed jóvá az Isten, amit te rontasz el.
Kérjük, lényed ragyogja lábad elé a fényt.
Lásd meg, hogy utadon isteni oltalom
Vigyázz rád és szeretve félt.*

Elsőáldozásotok napján nem csak Jézusnak adtok ajándékot, hanem a szüleiteknek is. Ti is adtok ajándékot anyának, apának, ha szeretettel és hálával köszönitek meg mindazt a jót, amit tőlük kaptok. Lehet, hogy aznap néhány öröm-könnycsepp is lesz majd szüleitek szemében.

Szülői áldás kérése

Édesapánk, édesanyánk, csodás titkot várunk:
Jézus Krisztus eljön hozzánk, oltárához állunk.
Hogy e napot megélhettük, megköszönjük néktek.
Fáradásotok miérettünk drága kincscé érett.
Ölelő két karotoktól most Istenhez megyünk.
Hogy e földi életünkben el ne tévelyedjünk.
Adjátok ránk áldástokat, hálás szívvel kérjük,
És pecséttel a szívünkre helyezzük, ígérjük!

Erre a kérésre szüleitek is áldással válaszolnak.

Urunk, Jézus!
Aki először térsz gyermekünk szívébe,
áldd meg őt és vezesd!
Ne engedd, hogy elszakadjon tőled,
mert csak addig a miénk, ameddig a Tiéd is.
Vezesd őt, és kis kezével együtt fogjad szorosán a miénket is,
hogy mindnyájan egyek legyünk
a Te szeretettedben,
titokzatos Tested győzelmes erejében,
a hitben és reményben. Ámen.

Szüleitek sokat imádkoznak értetek! Csatlakozzunk mindnyájan a szülők imájához, amit értetek mondanak:

Ó, Jézusom! Te olyan végtelenül szeretsz minket, hogy az Oltáriszentségben magadat adtad nekünk kimeríthetetlen ajándékul. Lobbantsd lángra a szívünket, ahogy most a gyermekekért imádkozunk, hogy közvetíthessük számukra dicsőséged, és hogy méltóképpen felkészülve járulhassanak első ízben szent asztalodhoz! Ó, Jézus Szent Szíve! Védd meg ezeket a fiatal lelkeket a gonosz cselszövéseitől! Erősítsd meg hitüket, add, hogy növekedjenek az irántad való szeretetben, és adományozd nekik mindazokat az erényeket, melyek által méltók lesznek magukhoz venni Téged! Ámen.

Az elsőáldozásra gondolva folytassuk az áldások kérését, hiszen ezt mindenki megteheti. A gyerekek is.

Áldás Édesanyára

Ki az, aki ápolt
Születésem óta?
Testemet-lelkemet
Bajtól ki óvta?
Ki tanított engem
Isten szent nevére?
Ha baj vagy bánat ért,
Ki ölelt szívére?

Könnyes lesz a szemem
Ha róla beszélek.
Az én édesanyám
Ez az áldott lélek.
Szívemnek nincsen szebb
Kívánsága, vágya,
Csak hogy őt az Isten
Ezerszer megáldja!

Áldás édesapára

Ki az, aki fárad
Hosszú évek óta?
Gyöngye életemnek
Ki oltalmazója?
Ki elé szaladok,
Ha jön a munkából?
Ki dolgozik értem
Távol a családtól?

Amikor fölemel
Erős két karjába,
Boldogan nevetek:
Édesapám, drága!
Szívem e nagy napon
Jézusomtól kéri:
Áldást, erőt, békét
Adjon mindig néki!

Mindnyájan imádkozunk most szüleinkért, akik által megismertük Jézust, és példájuk, tanításuk, imájuk által mindnyájan őhozzá szeretnénk tartozni!

Mennyei Atyám, köszönöm neked, hogy szüleimen keresztül számtalan jótéteményben részesítettél. Fizess meg nekik a sok jóért, amit velem az első naptól kezdve tettek. Segíts, hogy hálás lehessenek irántuk. Áldd meg munkájukat és fáradozásukat. Tartsd meg őket jó egészségben, vigasztald őket a megpróbáltatások idején. Engedd, hogy gazdagodjanak a jóban és őrizd meg őket minden rossztól. Áldd meg testvéreimet is és minden rokonomat. Ne engedd, hogy családunk egy tagja is elveszék örökre, hanem egyesíts mindannyiunkat újra örök atyai házában. Ámen.

Tudjuk, hogy Jézus is emberi családba született, ott nevelkedett. Szent József volt földi édesapja, a nevelőapja. Kérjük most az ő áldását, oltalmát saját édesapánkra.

Szent József, te a kis Jézus törvény szerinti apja voltál ezen a földön. Érte dolgoztál, szenvedtél és nagyon szeretted. Jézus is szeretett téged, és engedelmeskedett neked.

Édesapánkért imádkozunk, aki gondunkat viseli, értünk dolgozik, és szeret bennünket. A Jóisten jutalmazza meg fáradozásait. Nyerd meg számára a kegyelmet, hogy békességben és elégedettségben éljen. Legyen türelmes a nehézségekben, szorgalmas a munkában, buzgó az imában. A vasárnapi mise üdítse fel lelkét.

Legyen jó édesanyánkhöz, beszéde legyen gyöngéd és kedves, ne jöjjön ajkára káromló szó vagy szitkozódás. Legyen mindig józan, és gondoskodjon a családjáról! Mindezekért esd ki számára Istennél az örök jutalmat! Ámen.

Jézus édesanyja, Szűz Mária, a mi égi édesanyánk. A földi édesanyánk lehet, hogy néha fáradt, türelmetlen. Ilyenkor fordulhatunk igazán hozzá, hogy legyen a segítségünkre, és ne csak nekünk segítsen jónak, szeretőnek, szerethetőnek lenni, hanem édesanyánknak, édesapánknak is! Köszöntsük most őt közös énekünkkel.

Refr.: Ave Maria gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu!

Jézus, nekünk adtál anyát, Ő kér és áld, ha szívünk fáj.

Hála Jézus, hála néked, mert van egy drága imánk!

Refr.

Térdén állva hívunk téged: vidd el álmunk Krisztus elé!

Jézus anyja, hű Mária, ó add, hogy lássuk Fiad!

Refr.

Imaóránk elején maga Jézus is megérkezett hozzánk az Oltáriszentségben, és velünk is maradt. Örömmel figyelt rátok, ránk, amikor róla gondolkodtunk, hozzá imádkoztunk, segítségét kértük, neki énekeltünk. Már nagyon várja, hogy a szívetekben lakása legyen, és, hogy minél közelebbi kapcsolatban lehessen veletek. Remélem, már ti is nagy izgalommal várjátok az elsőáldozást!

Most elköszönünk Jézustól. László atya visszaviszi az iskola kápolnájába az Oltáriszentséget, ahova ti napközben is beköszönhettek, kérhetitek Jézus segítségét, vagy egy köszönőmmel, egy fohással hálát is adhattok.

*Térdet, fejet hajtok, néked áldást mondok.
Hiszem, itt vagy valóban, e nagy szakramentomban.
Áldás csengetés
Tebenned remélek, szívemből szeretlek.
Készebb vagyok meghalni, mint Téged megbántani.*

Jézus most látszólag itt hagyott bennünket. De ne felejtsetek, igazából Ő mindig velünk van, mindig figyel ránk, mindig lát bennünket. Sőt, még azt is látja, ha valami rosszaságban sántikálunk. De nagyon örül, sőt büszke ránk, amikor igazi barátként viselkedünk társainkkal, szüleinkkel, tanítóinkkal, és Jézust is a barátunknak tartjuk. Barátainknak pedig mindig a javát akarjuk, segítőnk nekik, szeretettel vagyunk irányukban.

László atyának, akinek segítségével készültök az elsőáldozásra, valamennyiünk nevében megköszönjük, hogy szeretettel, odafigyeléssel terelget benneteket Jézushoz. Jézus áldását is közvetítette most az imént felénk. Ezzel az örömmel énekeljünk imaóránk befejezéseként.

*Áldásoddal megyünk, megyünk innen el,
néked énekelünk boldog éneket,
Te vagy mindig velünk, ha útra kelünk
őrizd életünk minden nap.*

*Minden nap dicsérünk Téged, jó Uram,
néked énekelünk, vígan boldogan,
maradj mindig velünk, ha útra kelünk
őrizd életünk minden nap.*

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

Túrmezei Erzsébet: Sugarat hordok

Örök, dicső tekintetedből,
én Istenem, fénylő Napom,
sugarat hordok a szívemben
sötét, ködös, nagy utamon.

A Te szemed reám tekintett:
Ím, az enyém is ég, ragyog.
Beboríthat mindent az éjjel:
Fényedből egy sugár vagyok.

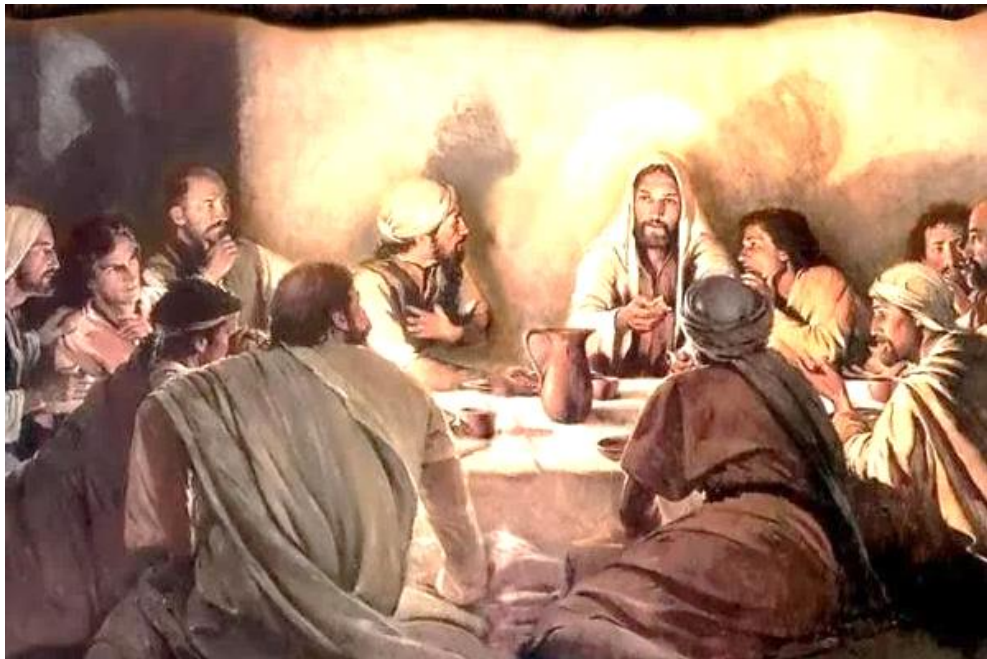
A Sátán még most is kísértget.
A minap elém tett egy jegyzéket,
Melyre vétkeim hosszú sorba,
Egyenként is fel voltak írva.

Elém tette s rám vigyorgott.
Jaj Istenem! Minden ott volt,
Minden bűnöm vétkem felírva,
Mi lesz velem? kérdeztem sírva.

Hát mi lenne? mondta nevetve,
Nem juthatsz el az örök életre,
Az üdvösségből ki vagy zárva,
S én zokogtam, elítélt, árva.

Ekkor Valaki hozzám lépett,
S keresztülhúzta a jegyzéket,
De a keze át volt szegezve,
S a vérével írta rá: **FIZETVE.**

Vegyétek és egyétek, ez az én testem...

Bizony, bizony, mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a véréét, nem lesz élet bennetek. *Jn 6,53*

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda